

מסכת חולין

פרק יב

א. שלוח הקן, נוהג בארץ ובחוץ לארץ, בפני הבית ושלח בפני הבית, בחלין אבל לא במקדשין. חמר בכסוי הדם משלוח הקן, שפסוי הדם נוהג בחיה ובעוף, במזמן ובשאינו מזמן. ושלוח הקן, אינו נוהג אלא בעוף, ואינו נוהג אלא בשאינו מזמן. איזהו שאינו מזמן. כגון ארזין ותרגולין שקננו בפרדס. אבל אם קננו בבית, וכן יוני הרדסאות, פטור משלוח:

ב. עוף טמא, פטור מלשלח. עוף טמא רובץ על ביצי עוף טהור, וטהור רובץ על ביצי עוף טמא, פטור מלשלח. קורא זכר, רבי אליעזר מחייב, וחכמים פוטרין:

ג. היתה מעופפת, בזמן שפנייה נוגעות בקן, חייב לשלח. אין פנייה נוגעות בקן, פטור מלשלח. אין שם אלא אפרוח אחד או ביצה אחת, חייב לשלח, שנאמר (דברים כב), קן, קן מכל מקום. היו שם אפרוחין מפריחין או ביצים מוזרות, פטור מלשלח,

שֶׁנֶאֱמַר (שם), וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרוֹחִים אוֹ עַל הַבִּיצִים, מָה
אֶפְרוֹחִין בְּנֵי קִנְמָא, אִף בִּיצִים בְּנֵי קִנְמָא, יֵצְאוּ מוֹזְרוֹת. וּמָה
הַבִּיצִים צְרִיכִין לְאֶמָּן, אִף הָאֶפְרוֹחִין צְרִיכִין לְאֶמָּן, יֵצְאוּ מִפְּרִיחִין.
שְׁלָחָה וְחִזְרָה, שְׁלָחָה וְחִזְרָה, אֶפְלוּ אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה פְּעָמִים, חֵיב,
שֶׁנֶאֱמַר (שם), שְׁלַח תְּשַׁלַּח. אָמַר, הֲרִינִי נוֹטֵל אֶת הָאֵם וּמִשְׁלַח אֶת
הַבָּנִים, חֵיב לְשַׁלַּח, שֶׁנֶאֱמַר (שם), שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. נוֹטֵל
הַבָּנִים וְהִסְזִירוֹ לָקוּ וְאַחֵר כָּדָּ חִזְרָה הָאֵם עָלֵיהֶם, פְּטוּר מִלְּשַׁלַּח:

ד. הַנוֹטֵל אֵם עַל הַבָּנִים, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לוֹקָה וְאִינוּ מִשְׁלַח.
וַחֲכָמִים אוֹמְרִים, מִשְׁלַח וְאִינוּ לוֹקָה. זֶה הַכֵּלֵל, כָּל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה
שֵׁשׁ בָּהֶם קוּם עֲשֵׂה, אֵין לוֹקִין עָלֶיהָ:

ה. לֹא יִטֹּל אָדָם אֵם עַל הַבָּנִים, אֶפְלוּ לְטַהֵר אֶת הַמִּצְרָע. וּמָה אֵם
מִצְוָה קֹלָה שֶׁהִיא כְּאֶסֶר, אָמְרָה תוֹרָה (דְּבָרִים כב), לִמְעַן יִיטֵב לָךְ
וְהֶאֱרַכְתָּ יָמִים, קַל וְחֹמֶר עַל מִצְוֹת חֲמוּרוֹת שְׁבִיתוֹרָה: